

KAPİTALİZMİN YENİ YASASI=ISO

Semra ARALAN

Kimya Mühendisi-Kalite Güvence Sorumlusu

ISO, Tekellerin Anayasası'dır.

Açılımı; Uluslararası Organizasyonun Standardı olan ISO, dünyadaki toplam üretimi kalite standardına göre yeniden yapılandırmayı örgütleyen ve yöneten bir organizatör aygıttır. Dünya Akreditasyon Konseyi öncülüğünde yürütülen akreditasyon sistemi ile birlikte, eggdml Toplam Kalite Yönetimi (TKY)'nin kuram ve kurallarını içerir.

1994 yılında kurulan Dünya Ticaret rgt (DTÖ)'nün dünyadaki tüm üretimi ve yönetim yapılarını yeniden yapılandırmak üzere kullandığı yasa, hukuk ve ideolojik tezlerin temel alındığı TKY'nin kurallarını ISO prosedürleri yönlendirir. ISO prosedürleri, İstatistiksel Proses Kontrol (İPK) metodundan türetilerek, tüm sosyal ve siyasal olaylara ve yönetimlere "uygulanabilir" olmak üzere geliştirilen ve tüm sosyo-ekonomik "gelişme"lere müdahale edebilecek metodoloji ve kuramları kapsamaktadır. Bir retim teknolojisi olarak ekonomide Fordist Model için kullanılan İPK tüm ekonomik, sosyal ve politik alanlarda esnek üretim teknolojisine (Post Fordizm) geçiş süreçlerinde, yönetimlerine uyarlandığı prosedürleriyle ISO'dan yararlanılmaktadır.

İPK yönteminin, 2. Paylaşım Savaşı sonrası geliştirilmiş haliyle ISO; "Ya benim istediğim gibi (nitelik ve nicelik olarak) retir ve yönetirsin, ya da seni yaşatmam." tehdidi ile dünya üretimini, yönetimini, daha doğrudan egemenlik altına almak ve kapitalist sisteme ilişkin tehditleri bu yöntemle savmak üzere geliştirilmiş ekonomi-politik

bir savaş(kriz) stratejisidir. Çünkü, ABD tarafından geliştirilmiş ve tekeller arası paylaşım savaşının neden-sonuç ilişkisi içinde ortaya çıkmıştır. Bu kapsamda akreditasyonun projeksiyonu da genişletilerek, ürün veya hizmetten çok daha geniş bir perspektifle ele alınarak, sistemlere etki eden bir kontrol mekanizmasına dönüştürülmüştür.

Pentagon orijinli olan, tekellerin "düşünce merkezleri" tarafından geliştirilen, uluslararası sözleşmelerle yürütülen esnek üretimin yönetim tekniğine ilişkin bir denetim ve yönetim mekanizması olarak ISO'nun örgütleme tarzı, kurullar yönetimi, "kalite vizyonu" zerine oturur. Kısaca, ISO ve TKY, dünyayı esnek üretim teknolojisine göre yeniden yapılandırmanın ve tekeller lehine "geliştirme"nin projeleridir.

Esnek retim teknolojisi, dünyadaki mevcut üretimi, mümkün olan en küçük parçalara bölerek(takımlar, gruplar, çemberler), parçaların her birini, uluslararası piyasaya açarak, birbiri ile rekabete sokan, emekçi kitleler arasında birbirine rakip düşmanlar yaratmayı, işçi sınıfının birlik ve dayanışmasını bozguna uğratmayı amaçlayan bir teknolojidir. Böylece, sosyalizme karşı mücadele aracı olarak üretilmiş bu teknoloji ile toplumsal gelişimin ilerici glerinin engellenebileceği, ideolojik gelişimin de önüne set çekileceği veya en azından kontrol altında tutulabileceği bir sistem yaratılması hedeflenmiştir. Aynı zamanda emeğin azami sömürüsü ve elde edilen kra doğrudan el koymanın volan kayışları oluşturulmuştur. Bu amacını gizlemek -

zere, esnek üretimde “demokrasi”, “katılımcılık”, “özgürleşme”, “mükemmeliyet”, “gelişim”, vs. gibi argümanların kullanıldığı kalite vizyonu, sahte bir demogojik formasyonla ISO kuralları içinde kitlelere “tanıtım programları” ile nüfuz ettirilir.

TKY ve onun kuramsal ve kurumsal aracı ISO kapsamında (İPK’de kullanılan) “proses”, herhangi bir “işlem” veya “iş” olarak, tüm alanlar için geçerli olması istenen faaliyetlerin her biridir. ISO bu anlamıyla, politika, bilim, teknoloji, sektörel alanlar, ideoloji, idari yapılar ve hukuk, sosyal alanlar, kültür, tarih, çevre, yoksullaşma, kadın sorunları, eğitim, sağlık, vs. gibi tüm alanlarda yapılan ve yapılacak “iş”in, hangi metodoloji ve ideolojik açılımlarla yürütüleceğine ilişkin standart bir örgütlenme yapar. Bu standartla dünya, istatistik bölgelerine ayrılarak, bölge bazlı analizlerin istatistiksel yöntemlerle kontrol altına alınması çerçevesinde bir projelendirmeye tabi tutulur. Kalkınma planları, “Bölgesel İstatistik Kalkınma Ajansları”nın yönergeleri doğrultusunda, izinde ve denetiminde, yürütülür. Bu anlamıyla İPK’deki “kontrol”ün tanımı, “denetim” ve “izleme”ye tekabül eden bir egemenliğin açılımına denk düşer.

Piyasalarda, ISO’nun sadece üretimle ilgili, ekonomik bir standart olduğuna ilişkin yaygın bir kanı oluşturmak üzere, kamuoyunda “kalite” politikası sürdürülür. Aslında kalite politikasının felsefesi içinde yer alan “kalite” ile, bugüne kadar günlük dilde kullandığımız kalite kelimesinin anlamı arasında hiçbir benzerlik yoktur. “Kalite vizyonu” içeriğindeki “kalite” fikri ile, dünyanın “yeniden yapılandırma projesi” hayata geçirilir. Kalite felsefesinin içeriği, “Yeni Dünya Düzeni”nin politik açılımlar yelpazesinin bütünüdür. Ama bu felsefi açılımlar, “oyun teorisi” olarak, insan aklının şaşırtılması politikasına uygun olarak türetilmiştir. Bu açıdan “kalite”, emeğe ve emek hareketine, dünyada benzeri görülmemiş bir ideolojik saldırının kilit kelimesini oluşturur. “Etkili İletişim-Etkin Yönetişim” konulu bilgilendirme (şaşırtma) seminerleriyle oynanan bu oyuna, kalite danışmanları veya kalite uzmanları, ABD misyoneri görevi ile sarılır.

ISO’nun makro organizasyonu, tekeller ve örgütleri DTÖ, IMF, DB, AB, NATO, BM, UNİCEF, ILO, gibi uluslararası kuruluşlar ve kurultay tarzı

uluslararası toplantılarla yürütülür. Bu örgütlere bağlı devletlerin, yönetimlerinden bağımsız olarak oluşturulan (devletler üstü) üst kurullar (EBÜK, ŞPK, SPK, TPK, RTÜK, YÖK, BDDK,..vs.), bu makro organizasyon yapısı çerçevesinde oluşturulmaktadır. Bakanlıkların o alanlara ilişkin tüm yetki ve görevleri bu kurullara devredilir. Üst kurul yöneticileri, DB, DTÖ gibi kuruluşlar tarafından atanır. Tüm üst kurullar, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı (HDTM)’na bağlı olarak çalışırken, HDTM de, DTÖ’nün Hizmet Ticaret Konseyi ile bağlantı halindedir.

ISO’nun mikro organizasyonu ise, bakanlıklar üstünde yetkilerle donatılmış üst kurullara bağlı alt kurul oluşumları, ISO prosedürlerine uygun prosesleri yürüten “kalite kurulları” ndan oluşur. İnsan Kaynakları Kurulu, Kalite Politikası Kurulu, Enformasyon Kurulu, Mali Kurul, Propaganda ve Ajitasyon Kurulu, Eğitim Kurulu, vs. Bu anlamıyla ISO’ya göre örgütlenen yönetimlere “Kurullar Yönetimi” de denir. Bu kurulların “gönüllü kurullar” olduğu lanse edilir. ISO çalışmaları sözde, “gönüllülük temelinde” yürütülür. Sosyalist sistemdeki benzer motiflerden sözcükler çalınmıştır Kurulların hukuku, yönergeler ve direktiflerdir. Mevcut yasaların bunlara göre teşmili yapılır. ISO yasaları, direktifleri, tüm yasaların üstündedir.

ISO’nun asıl amacı, halkları ve işçi sınıfını, ideolojik olarak yanıltma, bölme, birbirine karşı kışkırtma ve kendi çıkarlarına göre düşünmekten alıkoyma hedefine yönelmiştir. İnsan beynini rasyonel düşünmeden alıkoyma, dumura uğratan, önünü göremez hale getiren sanal bir dünyayı kabullenme işlevi üstlenmiştir. Böylece, devletler, hükümetler, hukuk sistemi, ekonomik yapılar, vs.’nin hepsinde “değişim” politikaları olarak piyasaya sokulan TKY’nin metodları, ISO prosedürleriyle işleme konan bir mekanizmaya teslim olurken, bunun, işletme bazında “mükemmel bir teori veya teknoloji” (!) olduğuna inanarak, kendimize ve gelecek nesillere olan zararını göremeyecek bir vizyon ile karşılıyoruz.

“Kalite Vizyonu” Nasıl Bir Gösteri Dünyasıdır?

Tarihi, egemen sınıflarla ezilen sınıflar arasındaki mücadelenin ürünü olarak ele alırsak, ISO’yu, tarihte sermaye sınıfının, işçi ve emekçilere

karşı açtığı benzeri olmayan bir saldırının yokedicisi stratejisi ve kuralları olarak şekillenmiş sahte ve asparagaz “bilimsel tezler” diye tanımlayabiliriz. Temel kuramı, rekabet ve kıyasıya pazar kapışması olarak, kapitalist çıkarların önündeki engellerin temizlenmesine kilitlenmiş bir ahlâki ve etiği ile, saldırganlıkta tam serbestliği savunmaktadır. Sermaye, işçi sınıfına, emeğe, emeğin tüm değerlerine, tarihsel, sosyal ve kültürel birikimine, yani ideolojisine ve politik kazanımlarına, vs., ISO silahı ile saldırmaktadır. Çünkü ISO, tüm insanlık tarihi boyunca emek tarafından yaratılmış ve birikmiş değerlere, tek taraflı el koymanın metodolojisi olarak üretilmiştir. Bu silahın ideolojik ve politik kuralları veya prosedürleriyle, dünyada yeniden bir iş organizasyonu ve yönetimini inşa ederek, insanlığın sonunu getirmeye çalıştığını görmekle birlikte, vizyonuna kolay inanmamızın tek nedeni, kullandığı “ideolojik kavramlar”ın cazibesidir. Sosyalizme ait literatürü ve kavramları çarpıtmakla, sosyalist düşüncüyü “değişime” uğratmakla elde edilmiş bir kalite felsefesinin yayılmasının aracı olan ISO, bu anlamıyla, tüm insana ve insanlığa karşı yönelen bir savaş makinesidir.

Esnetilmiş piyasa mantığı ile, “yeni iş organizasyonları” olarak yeniden düzenlenen ve standartlaştırılan her alanda, “tanım ve amaç” prosedürüyle dönüştürülen sahte kavramlar, gerçeklerin ters-yüz edilmesini sağlar. ISO’nun ilk adımı; “kalite politikası” prosedürü ile bu işlem ideolojik olarak projelendirilir ve diğer prosedürleriyle de yapılandırılır. Örneğin; Kompleks (veya sosyalizmde olduğu gibi kolektif) işletmeciliğin verimliliği karşısına, esnek üretimin verimsizliği geçirilirken, daha verimli bir üretimden söz edilerek işletmeler veya kurumlar parçalanır, yıpratılır, çökertilir. Veya, zorla işten atılmayı, “gönüllü olarak işten ayrılma” ya dönüştürdüğünü iddia eder. Planlamayı yok ettiği halde, her adımda mükemmel bir plana dayandığı imajı yaratır. “Kaliteli ürün(mal/hizmet)” den söz ederken, en kalitesiz-ucuz ve sağlıksız ürün ve ortamları yaratır. “Bağımsız kurullar” dan bahsedilirken, tekelere hem göbekten hem beyinden daha doğrudan bağımlı olan kuruluşlar oluşturulur. Yatay ve dikey hiyerarşinin ortadan kalktığını iddia ederken, çok daha yoğun bir diktatörlük yönetimi (askeri disiplin kurallarıyla) kurar. Tüm kavramsal

açılımlar, öncelikle “işçi sınıfının sınıf olarak ortadan kalktığı varsayımı” gibi bir sahte görüntünün üstüne oturtulur. Herkesin “mutlu olduğu” dayatması yürütür ki, “kalite” ve ISO kapsamında söylenen herşey, standart bir yalan makinesine bağlanmıştır.

Dünya’daki tüm akreditasyon ve belgeleme işlemlerinde, 1990 sonrası, ISO’ya göre eşgüdümleme zorunluluğu getirilmiştir. Belgelemenin alanı, tüm siyasal, ekonomik ve sosyal alanlara genişletilmiştir. Uluslararası kuruluşlar, devletler, kamu veya özel idareler, kurumlar, şirketler, kooperatifler, sendikalar, odalar, birlikler, vakıf ve dernekler, vs. tüm alanlar, ISO örgütlemesi doğrultusunda, yeniden yapılandırılmaya açılmaktadır. Her “proses”in, kendi kontrolünü kendisinin yapar hale getirilmesi (anında, yerinden kontrol), performans ölçümlerinin bilgisayar kayıtlarıyla her an kontrol edilebilir ve denetimin bilgi işlem merkezleriyle, tekelin her an denetimine açık hale getirilmesi, gözden geçirme-düzenleyici-önleyici faaliyetler prosedürleri ile, vs gibi ISO prosedürlerinin yapılandığı her alanda, tekeller, tam bir egemenlik sağlayabileceklerini ummaktadır (Türkiye Devleti de kurumlarıyla böyle bir süreçten geçmektedir). Daha doğrusu bununla ABD, dünyanın tek merkezli veya tek kutuplu bir dünya olduğunu kanıtlamaya çalışmaktadır. Hem serbest pazar ve rekabet, hem de tek kutuplu dünya(!) yalanına herkesin boyun eğmesini dayatır.

ABD, dünyadaki tek egemen güç olma amacıyla, ISO-9000’lerin yeni versiyonlarını geliştirir. ISO-2000,2001-2-3-4’lere paralel olarak, ISO-14.000’ler (çevre standardı), ISO-18.000’ler(işçi sağlığı-iş güvenliği standardı), ISO-17025(laboratuvar ölçüm standardı), AQAP(askeriye ve silah sektörüne ilişkin standartlar), CE(Avrupa ürün standardı), EN(Avrupa Normları), AS-400(ilâç ve tarım sektörüne ilişkin standartlar) veya ulusal standartlar(TSE gibi) vs. tüm ülkelerin ve tekelere ait standartların ISO’nun yeni versiyonlarına teşmili yapılarak hepsinin ideolojik-politik muhtevası yenilenmektedir. Tüm standartların, kuramlarıyla birlikte dökümantasyon çalışmaları, her değişiminde ISO’ya göre her an “yeniden” eşgüdümleme yenilenmektedir. Böylece; ISO-9000- 2000 ve 2001-2-3-4 versiyonları (sistem standardı),

ISO'nun bu versiyonlarına göre de yenilenen tüm alt standartlarla birlikte, esnek üretimin ve buna ait yönetimin (TKY), yaygınlaşmasının ve geliştirilmesinin araçları olarak kullanılabilir hale getirilmiştir. Dolayısıyla İşçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili, ISO'nun bir alt standardı olan OHSAS (ISO-18000) için de bu kural geçerlidir.

Bu nedenle; ISO-18.000, yani ISO'nun işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili alt standardının, gerçek anlamda işçinin sağlığı ve işyerinin işçiler açısından güvenliği ile ilgilendiğini zannetmek, ISO ve alt standartlarına karşı, asıl amacından farklı bir beklentiye girmekle eşdeğerdir. Çünkü ISO-18.000, "iş kazaları uygunluk belgesi" olarak, iş kazalarının ve risklerinin asgari düzeye indirilmesi amaçlı olarak çıkarıldığı söylenmekteyse de, asıl amacı, işçinin daha çok, aşırı "verimli" çalıştırılarak, daha çok kâr getirir olmasının yol ve yöntemleri üzerinde çalışır. İşyerlerinde düzenli denetim ve istatistiklerle veri toplamak, kalite eğitimleri yapmak, işçi sağlığı ile ilgili risk analizleri elde etmek, vs.'nin amacı, kalite sisteminin yaygınlaştırılması ve işçi sınıfından daha çok "verim" (kâr) almaya, aşırı sömürmeye yönelik bir "güvenlik" sistemi kurmaktır. Buradaki "güvenlik", ISO'nun gerçek amacına uygun olarak, sermayenin güvenliği, sistemin yani "kapitalizmin güvenliği" dir.

Ama standardın vizyon tanımında, "herkese güvenlik" sağlayacağı imajı ile sahte bir oyun teorisi sahnelenebilir. Aslında, Türkiye'deki mevcut işçi sağlığı-iş güvenliği mevzuatları, düzenlemelerdi. ISO-18000 ile, bu mevzuat ortadan kaldırılmak ve yerine "en kötü koşullarda sağlık" dayatması getirilmek istenir. Çünkü bu standart, esnek çalışma koşullarında bir sisteme ait sağlık ve güvenlik ne kadarsa, onu verebilir. Saati ve hızı azami ölçülerde artırılmış bir sömürüye denk düşen ve ücreti, salt sermayeye kâr ettirebildiği oranlarla ölçülen bir performans değerlendirmesine göre çalıştırılan işçi veya kamu emekçilerinin, gerçek sağlığı ve güvenliği, söz konusu bile edilmemektedir. Hatta, sağlık sigortalarının da lağvedilmesini hedefler.

ISO-18000 sadece, uygulandığı alana ilişkin risk unsurlarına ait istatistik bilgi toplamak ve veri analizi yapmakla sınırlı tutulacak bir değerlendirme ve ölçüm metoduna ait standarttır. Doğrudan tekellerin "Bir işçi veya emekçi, en az maliyetli yatırımlarla, sağlığı asgari ölçüde bozularak, en fazla

nasıl çalıştırılabilir?" gibi, işçinin emeğinin en ince kırıntısına kadar sömürülebileceği koşulların tesbiti için yapılan bir veri toplama işlemi olacaktır. Ki, kalite sistemi, vahşi bir kapitalist sömürünün metodoloji olarak, bu alt standartta da, esnek üretim teknolojisinin yöntemi olan esnek çalışmanın insan nesli, hatta hayvanlar ve bitkiler (doğa) açısından da tahribatının sınırlarını zorlayacaktır. Emek sömürüsünün, azami miktarda artırılması ve devamlılığının sağlanması amaçlı bir sisteme ait olan bu standartta (OHSAS), işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin işlerdeki risk yönetimi, kapitalizmin doğasında varolan krizi yönetmekle ilgili bir kriz yönetimine eşgüdümlü olarak geliştirilmiş bir ölçüm tekniğinin standardından başka bir şey olamaz.

Çünkü bir risk yönetimidir. Kriz önleme merkezleri tarafından üretilen düşüncelerle, riskler, yani, "Sosyal olayların gelişimi veya sınıfsal tepkiler, nasıl en aza indirgenmelidir veya yok edilmelidir?" sorununa çözüm üretilir. Risk, kapitalizmin krizi riski ile başlayan ve kapitalizme ait olumsuzlukların daha da genel sonuçlarını önlemeye, gözden kaçırmaya veya risk bahanesiyle varlıkları tahrip etmeye yarayan bir faktör olarak ele alınmaktadır. Örneğin, bir işçiyi, bir halkı, bir bölgeyi veya bir işletmeyi yoketmek veya kimyasal silah ile tahrip etmek üzere, meşruiyet aramak için, bu halkın veya işin risk taşıdığı (sağlık veya güvenlik açısından) iddia edilebilir. Ama asıl risk, sermayeye daha fazla rant sağlamayan kişi, halk, kurum veya işletmenin "performans ölçüm" sonucudur. Bu ölçümün kriteri, ISO kapsamında olup olmadığı, yani sürekli denetlenmeye açık olması ile izlenebilirliği-ölçülebilirliği test edilmesine uygunluğudur.

TKY ve ISO, Hangi Tarihsel Koşulların Ürünüdür?

ISO kuralları, sınıflar arası çelişkilerin kriz dönemlerinde arttığı, kapitalizmi tehdit eden boyutlarda sınıf mücadelesinin yükseldiği, işçi ve emekçilere, sermaye sınıfları karşısında kazanımlar sağlayan olanakları geliştirdiği gibi, tarihsel bir gerçeğin üstünü örtmek ve işçi sınıfını ilelebet sömürü sistemi ile zapt-ü rapt altına almanın metodolojisi olarak üretilmiştir. TKY'inde "sürdürülebilirlik" kuramı, "kapitalizmin ilelebet sürdürülebilirliği" kapsamında ele alınmış bir tezdir (sahte bir tez). Sosyalizme olan inancın yıkılması ve yerine "kalite" ye inancın geçirilmesinin felsefesidir.

Son yüzyılımızın tarihine bakarsak, sınıflar arası savaşım, 1. Paylaşım Savaşı ile Ekim Devrimi'ne yol açarken, 2. Paylaşım Savaşı sosyalizmin etkisini Avrupa'nın ortasından Çin'e, Vietnam'a kadar yaymıştır. Dolayısıyla, sadece aydınlar arasında değil, halkların gündemine de doğrudan giren bir konu olan, emperyalizme karşı mücadele, 1945 sonrası dünyasında, tüm dünyada yayılmıştır. Bu koşullarda, sermaye, daha saldırgan ve kompleks bir egemenlik aracına duyduğu ihtiyaçtan, yeni bir teknoloji üretmeyi planlanmıştır.

Pentagon (ABD Savaş Dairesi), 2. Paylaşım Savaşı sonrasında (1946), MIT (Massachusetts Technology Enstitüsü)'ne, sosyalizm ve işçi sınıfı karşısında etkin ve etkili bir silah olarak yeni bir teknoloji geliştirme siparişi vermiştir. Dr. Deming başkanlığında oluşturulan bir ekip, sosyalizmin kapitalizme eklenmesi veya öncülleri olan teknolojinin karması olan bir teknoloji üzerinde uzun yıllar çalıştırılmıştır. Böylece, ideolojik ağırlıklı, ama politikasıyla esnek üretimi ve yönetimini biçimlendiren bir metodolojiye ait kurallar zinciri elde edilir. Adına Deming Öğretisi (14 kural) denen bu tezler, ISO'nun kuralları olan prosedürlerin içeriğine geçirilerek, "yeni bir teknoloji" gibi tüm ülkelere yayılmaya çalışılır.

Deming ve ekibi ilk çalışmalarına Japonya'dan başlar. Nedeni ise, ABD'nin Japonya'yı bir laboratuvar gibi kullanmasıdır. Japon halkının, "Güneşin Oğlu" olarak taptıkları Hirohito'ya olan inancının ve bağlılığının yerine, "kalite dini" nin geçirilmesi uygun bulmasıdır. Hirohito, "Güneşin Oğlu" olarak dünyayı aydınlatan ve misyonerleriyle "dünyaya barış, adalet ve refah" getirecek olan ulvi bir dinin temsilcisidir. Japon halkının bu inancı yerine kaliteye imanı geçirilerek elde edilen bir vizyon ile Dr. Deming ve ekibi tarafından yürütülen kalite eğitimlerinin hedefi/amacı, Japon halkını "kaliteye inandırmak" tır. Ordusu yok edilerek silahsızlandırılmış ve ekonomisi ABD karşısında boyun eğdirilmiş bir ülkede, yönetim anlayışı, düzenli "kalite" eğitimleriyle yaşama geçirilir. Özellikle JUSE (Japon Mimar ve Mühendisleri Derneği)'den ve ABD'den gelen uzmanlardan oluşan "kalite kurulu" ile, "etkili bir yönetim" ve "esnek üretim teknolojisi" uygulanır. Japon devleti, 1946'dan itibaren bu "teknokratlar kurulu" tarafından yönetilir. Japonya egemenliğindeki diğer Doğu ve Güneydoğu Asya

ülkelerinde de (Tayland, Filipinler, Kamboçya, Endonezya, vs. gibi birkaç ülke) kalite yönetimi, sürekli eğitimlerle yayılır.

Japonya ve ona ekonomik olarak bağlı birkaç ülke dışında 1950'den 1990'a kadar ABD, dünyanın diğer devletlerinde kalite politikasını doğrudan hayata geçirmeye cesaret edemez. Çünkü başta Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği (SSCB) ve Çin gibi iki dev ülke olmak üzere dünyanın pek çok ülkesinde sosyalizme ve halk devrimlerine inanan halklar ve devletler, ayrıca bunların etkisi altındaki diğer dünya ekonomileri karşısında, kalite ideolojisine inancı yaymak değil, adını bile anmak mümkün değildir.

Kalite teknolojisinin, ISO kapsamında yayılma- cılığı, 1989'da Berlin Duvarı'nın gösterilerle (!) yıkılmasının, 1990'da SSCB'nin tarih sahnesinden resmen de çekilmesinin ardından, "kalite politikası" olarak piyasaya çıkar. Avrupa ve SSCB ülkelerinin ekonomisi, iktidarlarında kalite vizyonuna uygun sarsıntılar yaratıldıktan sonra, bu vizyona uygun "piyasaya ve rekabete" hızla açılmaya başlar. Ardısıra diğer devletler uluslararası piyasalara açılmaya ISO kapsamında zorlanır. Bu zorbalığa uymayanlar, terörle yokedilir. ABD, kendi terörüne bahane olarak ta, "kaliteye uymayanların terörizmle suçlanması" konseptini geliştirmiştir.

Özellikle Almanya, İngiltere ve İtalya'da 2. Savaş sonrası kalite girişimleri, esneklik uygulamaları, işçi kitlelerinin geniş direnişleriyle püskürtülür. Ama politik açıdan, 1970'li yılların sonlarından başlayarak, pek çok kalite vizyonu ülkelere sızmaya başlar. Önce, salt ekonomide, yani üretimde "verimlilik ve devamlılık", "gelişme", "yenilenme", "kalite", "kaliteli bir üretim", "yönetişim" gibi sahte vizyonlarıyla, "ürün kalitesinin artırılması" için "ISO uygulamak gerekir" imajıyla, her alana difüzyonu sağlanabilir. "Yenidencilik" hayalleriyle, "eskiyen" kurumların ve "sosyal hakların düzeltileceği" gibi sahte vaatlerle, düzeni bozarak ve tüm kazanılmış hakları ortadan kaldırarak, vahşi bir sömürüye yol açan özelleştirme-taşeronlaştırma ve kuralsızlaştırmalarla gündeme getirilir. Ama vizyonuyla, Dr. Deming ve ekibi tarafından geliştirilmiş, "demokratik katılımcılığın", "üretimde yabancılaşmanın önüne geçilen", "grup çalışmasının", "üretken ve teknolojik gelişimi artırıcı" etkisi yönünde bir TKY Felsefesi olarak, "kalite"nin gerçek yaptığı

rımının ne olduğu kolay anlaşılamayan bir politika tarafından perdelenmektedir

TÜSİAD (Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği), BTYK (Bilim Teknolojileri Yüksek Kurulu), UİK (Ulusal İnovasyon Kurulu), ÖİK (Özelleştirme İdaresi Kurulu), YÖK, RTÜK, vs. gibi kalite kurulları, 1980 sonrası, bu vizyonun yayılmasının araçları olarak şekillenmiştir. Üst Kurullar, KalDer, Kosgeb, türlü çeşitli vakıflar, “gönüllü” dernekler, vb. gibi “sivil toplum örgütleri” yle desteklenirken, mevcut kitle örgütlerinin de “sivilleşmesi”ne öncü rol oynarlar. “Sivil toplum örgütleri”, kaliteye inancı pekiştiren ve bu vizyona uygun hale getirilmek istenen işçi ve emekçi örgütlerinin yeni vizyonudur. STÖ’ler, bu anlamıyla “bağımsız ve özgür” olacakları söylenerek, emek örgütlerinin

emekten bağımsızlaştırılması ve tekellere doğru dan bağımlılığı yaratılacak bir vizyona uyarlanırlar. Bu amaçla emek örgütlerinde de ISO uygulanır.

Dünya’da “Yeniden Yapılanma”, ister Japonya’da, 2. Savaş sonrası atılan atom bombalarının gölgesinde ordusuzlaştırılarak, silahsızlandırılarak, ister şimdilerde Irak, Suriye, İran, Libya, Mısır, vs. biyolojik silahsızlandırma politikaları ile, ister hem kendi ülkesinde hem de Türkiye gibi egemenliğini pekiştirmek istediği diğer ülkelerde yaratılan “terörist” tehditlerle, acımasız bombalama ve tehdişle gelsin, isterse de “demokratikleşme” ve “özgürleştirme” adına yürütülen sahte propagandalarla geliştirilen kalite yönetimiyle, esnek üretim teknolojisi, ISO kurallarının jeneriğinde ve organizasyonunda yürütülen bir egemenlik ve paylaşım savaşının stratejisidir.●

ISO prosedürleri

Askeri, idari ve sistematik bir hiyerarşik düzenleme olan ISO’ya ait 21 kural içinde en etkin olanları;

- *Kalite Politikası ve Stratejisi Prosedürü; amaç ve hedef belirleme, vizyon-misyon oluşturma, tanıtım, ilan, afişleme, vs. (Şirket misyonu, bayrağı, kimliği, vs.),*
- *Eğitim Prosedürü; Adaptasyon ve motivasyon, kalite eğitimi, mesleki eğitimler vs.,*
- *Kalite Sistem Prosedürü ; yeni iş organizasyonunun oluşturulması (görev ve sorumluluklar, tanımlar, talimatlar, planlama, gruplara ayırma vs.,*
- *Uygulanabilirlik (uygun ürün) Prosedürü,*
- *Satınalma Prosedürü; Tedarikçi firma seçimi, ihracat-ithalat yönergeleri,*
- *Proses Kontrol Prosedürü; (İç müşteri-dış müşteri ilişkisi, kısımlar arası ilişki, kalite kontrol),*
- *Denetim, İç Tetkik, Dış Tetkik Prosedürü,*
- *Ölçüm ve laboratuvar prosedürü (kalifikasyon, laboratuvar kurma, kriter belirleme, vs.),*
- *Düzeltilici-Önleyici Faaliyetler Prosedürü,*
- *Kalite Kayıtlarının Tutulması ve Saklanması Prosedürü=Bilgi, İstatistik, Veri Toplama, Kayıt Depolama Prosedürü (Bilgi İşlem Merkezi oluşturma),*
- *Personel İstihdam (insan kaynakları) prosedürü.*